LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS TARYBA

NUTARIMAS
DĖL ATSISAKYMO PRADĖTI TYRIMĄ DĖL 2011 M. RUGPJŪČIO 29 D. LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTRO ĮSAKYMO NR. 3D-657 ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO 4 STRAIPSNIO REIKALAVIMAMS

2012 m. kovo 29 d. Nr. 1S - 44
Vilnius

Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (toliau – Konkurencijos taryba) 2012 m. kovo 29 d. tvarkomajame posėdyje išnagrinėjo klausimą dėl atsisakymo pradėti tyrimą dėl 2011 m. rugpjūčio 29 d. Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro (toliau – Žemės ūkio ministras) įsakymo Nr. 3D-657 atitikties Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo (toliau – Konkurencijos įstatymas) 4 straipsnio reikalavimams.

Konkurencijos taryba n u s t a t ė:

(1) Konkurencijos taryba 2012 m. vasario 7 d. gavo ŽŪĮ „Geras ūkis“ (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Žemės ūkio ministro 2011 m. rugpjūčio 29 d. įsakymo Nr. 3D-657 „Dėl Žemės ūkio ministro 2000 m. gruodžio 28 d. įsakymo Nr. 375 „Dėl ekologinio žemės ūkio taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo“ (toliau – Įsakymas). Pareiškėjo nuomone, Įsakyme numatytos ekologiniams ūkiams taikytinos sankcijos yra neproporcingos bei netiesiogiai diskriminuoja ekologinius ūkius lyginant su įprastais ūkiais, todėl atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumai ir, atitinkamai, gali būti pažeistas Konkurencijos įstatymo 4 straipsnis.

(2) Pareiškėjas nurodo, kad tiek įprastu (chemizuotu), tiek ekologiniu ūkininkavimu užsiimantys subjektai turi teisę gauti tiesiogines išmokas už deklaruojamas žemės ūkio naudmenas ir pasėlius (toliau – tiesioginės išmokos). Visi subjektai, siekiantys gauti minėtas išmokas, privalo atitikti Žemės ūkio ministro 2007 m. liepos 10 d. įsakymu Nr. 3D-327 patvirtintame Žemės ūkio naudmenų geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės reikalavimų apraše (toliau – GAAB Aprašas) numatytus reikalavimus. Jeigu pareiškėjas neatitinka numatytų reikalavimų, bendra mokamų tiesioginių išmokų suma mažinama tam tikru procentiniu dydžiu, atsižvelgiant į pažeidėjo kaltę, pažeidimo mastą ir kitas aplinkybes.

(3) Pareiškėjas nurodo, kad ekologiniu ūkininkavimu užsiimantys subjektai, įskaitant Pareiškėją, taip pat turi teisę gauti kompensacinę paramą (toliau – ekologinės išmokos), kuri, Pareiškėjo nuomone, skiriama tam, kad būtų suvienodintos įprastų ir ekologinių ūkių konkurencinės sąlygos. Minėtos išmokos skiriamos pagal Lietuvos kaimo plėtros programos 2007-2013 m. priemonės „Agrarinės aplinkosaugos išmokos“ programą „Ekologinis ūkininkavimas“ (toliau – Programa), kurioje įmonė įsipareigoja dalyvauti ne mažiau kaip 5 kalendorinius metus ir laikytis nustatytų reikalavimų. Ekologinis ūkis, siekdamas gauti minėtą paramą, turi atitikti Žemės ūkio ministro 2000 m. gruodžio 28 d. įsakymu Nr. 375 patvirtintas Ekologinio žemės ūkio taisykles (toliau – Taisyklės).

(4) Pareiškėjo skundžiamu Įsakymu buvo pakeistas Taisyklių 35 punktas numatant, jog laukas, kuriame augalų pasėliai neatitinka GAAB Aprašo 1.5 punkte nustatytos geros agrarinės ir aplinkosauginės būklės reikalavimų, nėra sertifikuojamas kaip ekologinės gamybos plotas, kas reiškia, kad tokiam ekologiniam ūkiui nebus skiriamos ekologinės išmokos.

(5) GAAB Aprašo 1.5 punkte numatyta, kad „Žemės ūkio augalų laukuose neturi būti

juos stelbiančių piktžolių. Piktžolės stelbia žemės ūkio augalus, tuomet, kai šių augalų vegetacija ten, kur yra piktžolių, yra sulėtėjusi arba jie, palyginti su kitomis to paties lauko vietomis, yra visiškai išnykę ir tokie plotai užima daugiau kaip 10 proc. viso deklaruoto lauko ploto.“

(6) GAAB Aprašo 1.5 punkto privalu laikytis tiek chemizuotiems ūkiams, siekiantiems gauti tiesiogines išmokas, tiek ekologiniams ūkiams, kai jie kreipiasi tiek dėl tiesioginių, tiek dėl ekologinių išmokų gavimo. Jei nesilaikoma GAAB Aprašo 1.5 punkto, ekologiniu bei įprastu ūkininkavimu užsiimantiems ūkiams bendra tiesioginių išmokų suma yra mažinama tam tikru procentiniu punktu. Taip pat ekologiniams ūkiams, siekiantiems gauti ekologinę išmoką, už to paties GAAB Aprašo 1.5 punkto pažeidimą, taikomos dar ir šios sankcijos: 1) naikinamos visos einamaisiais metais mokėtinos ekologinės išmokos už visą nesertifikuojamą lauką; 2) jei dėl nesertifikuoto lauko paramos už žemės ūkio naudmenų ir pasėlių plotus paraiškoje nurodytas bendras deklaruojamų laukų plotas sumažėja daugiau kaip 3 procentais, turi būti grąžinamos visos už nesertifikuotą lauką ankstesniais metais gautos ekologinės išmokos ir per ateinančius metus už deklaruojamus pasėlių plotus gaunamos ekologinės išmokos sumažinamos 3 procentais. Be to, kaip nurodo Pareiškėjas, nutraukti ekologinio ir pereiti prie įprasto ūkininkavimo, t.y. kai gali būti naudojamos cheminės priemonės, negalima, nes Programoje privalu dalyvauti ne mažiau kaip 5 kalendorinius metus.

(7) Taip pat Pareiškėjas nurodo, kad ekologiniams ūkiams taikomas 2007 m. birželio 28 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 834/2007 „Dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91“ (toliau – Reglamentas Nr. 834/2007), kurio 2 straipsnyje nurodoma, kad „ekologinė gamyba – gamybos metodo naudojimas laikantis šiame reglamente nustatytų taisyklių visais gamybos, paruošimo ir platinimo etapais“. Tačiau, Pareiškėjo nuomone, „<...> nei ekologinio ūkininkavimo veikla, nei Eko-išmokų mokėjimas su minėtos geros agrarinės ir aplinkosaugos žemės būklės reikalavimais (t.y. konkrečiu piktžolių kiekiu Eko-ūkių deklaruojamuose laukuose) nėra siejamas“.

(8) Pareiškėjo teigimu, Įsakymu buvo pažeistos ekologinių ūkių galimybės sąžiningai ir lygiateisiškai konkuruoti su įprastu ūkininkavimu užsiimančiais subjektais, nes nesilaikyta Reglamento Nr. 834/2007 34 straipsnio 2 dalies. Joje numatyta valstybių narių teisė taikyti ekologinių augalų produktų gamybai griežtesnes taisykles nei numatytos minėtame reglamente tik tuo atveju, „jei šios taisyklės taip pat taikomos ir neekologinei gamybai ir jei jos atitinka Bendrijos teisę bei neuždraudžia ar neapriboja ekologiškų produktų, pagamintų už atitinkamos valstybės narės teritorijos ribų, pardavimo“.

(9) Konkurencijos taryba 2012 m. vasario 20 d. raštu kreipėsi į Žemės ūkio ministeriją prašydama paaiškinti tiesioginių ir ekologinių išmokų skyrimo tikslus, atitinkamus reglamentavimo ypatumus bei nurodyti Įsakymo priėmimo priežastis.

(10) Žemės ūkio ministerija 2012 m. kovo 8 d. rašte nurodė, kad tiesioginėmis išmokomis siekiama užtikrinti žemės ūkio veiklos subjektų pagrindinių pajamų rėmimą bei žemės ūkio veiklos suderinamumą su aplinkosaugos reikalavimais. Subjektai, norintys gauti minėtas išmokas, turi laikytis kompleksinės paramos reikalavimų, numatytų GAAB Apraše, vadovaujantis 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 73/2009, nustatančiu bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiu tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiančiu Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinančiu Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 (toliau – Reglamentas Nr. 73/2009).

(11) Taip pat ministerija paaiškino, kad ekologinėmis išmokomis siekiama kompensuoti prarastas pajamas, susijusias su mažesnio derliaus gavimu ir patiriamus papildomus kaštus dėl savo noru prisiimamų įsipareigojimų vykdymo. Subjektai, norintys gauti ekologines išmokas, turi laikytis kompleksinės paramos reikalavimų, kaip tai numatyta 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai (toliau – Reglamentas Nr. 1698/2005), todėl būtina prisiimti papildomus įsipareigojimus, kurie, kaip pažymi Žemės ūkio ministerija, nėra tapatūs subjektų, vykdančių įprastą ūkininkavimą, įsipareigojimų apimčiai. Be to, reikalavimas dalyvauti Programoje ne mažiau kaip 5 metus grindžiamas aukščiau minėtu reglamentu.

(12) Subjektams, siekiantiems gauti tiesiogines arba ekologines išmokas, sankcijos taikomos vadovaujantis atitinkamai Reglamentu Nr. 73/2009 ir Reglamentu Nr. 1698/2005.

(13) Žemės ūkio ministerija taip pat nurodė, kad, atsižvelgdama į tai, kad ekologiniu ūkininkavimu siekiama teikti socialinę ir ekonominę naudą kaimo gyventojams, užtikrinti aplinkos apsaugą ir kokybišką maisto produktų gamybą bei įvertinusi tai, kad Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos atliekamų patikrų metu dažnai nustatydavo, kad ekologiškai ūkininkaujantys pareiškėjai nesilaikė GAAB Aprašo 1.5 punkte numatyto reikalavimo, nusprendė užkirsti kelią piktnaudžiavimui ir sugriežtinti sankcijas, skiriamas už Taisyklių pažeidimus.

(14) Pažymėtina, kad, Žemės ūkio ministerijos nuomone, priimtas Įsakymas neprieštarauja Reglamentui Nr. 834/2007. Rašte nurodoma, kad, siekiant pagaminti produktą ekologiškai, reikia laikytis minėtame reglamente numatytų taisyklių visais gamybos, paruošimo, platinimo etapais. Tinkamas augalų tręšimas bei jų apsauga – vienas iš gamybos reikalavimų. Jei piktžolės stelbia pasėlius, reiškia, kad augalų auginimo etape nebuvo imtasi atitinkamų priemonių, kad tokių žolių nebūtų arba jų kiekis neviršytų nustatytų reikalavimų. Todėl jau pirminiame ekologiško produkto gamybos etape būtina nustatyti reikalavimus, pvz. kontroliuojant ekologiškų augalų pasėliuose tankį, kad galutiniame etape vartotojui būtų pateiktas ekologiškas produktas.

Konkurencijos taryba k o n s t a t u o j a :

(15) Konkurencijos įstatymo 4 straipsnio 1 dalis nurodo pareigą valstybės viešojo administravimo subjektams užtikrinti sąžiningos konkurencijos laisvę vykdant joms pavestus uždavinius, susijusius su ūkinės veiklos reguliavimu, o šio straipsnio 2 dalyje nurodoma, kad viešojo administravimo subjektams draudžiama priimti teisės aktus arba kitus sprendimus, kurie teikia privilegijas arba diskriminuoja atskirus ūkio subjektus ar jų grupes ir dėl kurių atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumų atitinkamoje rinkoje konkuruojantiems ūkio subjektams, išskyrus atvejus, kai skirtingų konkurencijos sąlygų neįmanoma išvengti vykdant Lietuvos Respublikos įstatymų reikalavimus.

(16) Taigi, Konkurencijos įstatymo 4 straipsnio 2 dalies reikalavimai pažeidžiami tik tuo atveju, jei egzistuoja šių aplinkybių visuma:

1) valstybės viešojo administravimo subjektų teisės aktai ar kiti sprendimai teikia privilegijas arba diskriminuoja atskirus ūkio subjektus ar jų grupes;

2) dėl viešojo administravimo subjektų sprendimų atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumų atitinkamoje rinkoje konkuruojantiems ūkio subjektams;

3) skirtingos konkurencijos sąlygos nėra sąlygotos Lietuvos Respublikos įstatymų reikalavimų vykdymu.

(17) Pažymėtina, kad Konkurencijos įstatymo 4 straipsnis draudžia viešojo administravimo subjektui priimti tik tokius ūkio subjektus privilegijuojančius ar diskriminuojančius teisės aktus ar sprendimus, kurie sąlygotų nevienodų konkuravimo sąlygų atsiradimą. Todėl, atsižvelgiant į tai, pirmiausia būtina nustatyti, ar chemizuotų ir ekologinių ūkių statusas, įskaitant jiems keliamus reikalavimus kreipiantis dėl išmokų, suponuoja, kad sankcijos, numatytos Įsakyme, turėtų būti tapačios.

(18) Atkreiptinas dėmesys, kad Pareiškėjas teigia, kad ekologiniai ir chemizuoti ūkiai konkuruoja tarpusavyje, tačiau neginčija, kad ekologiniams ir chemizuotiems ūkiams iš viso yra taikomi skirtingi reikalavimai ūkininkavimui. Todėl skundo dalykas, suformuluotas Pareiškėjo, – Įsakyme numatytas ekologiniams ūkiams taikomų sankcijų galimas nepagrįstumas lyginant su chemizuotiems ūkiams taikomomis sankcijomis, dėl ko atsiranda ar gali atsirasti konkurencijos sąlygų skirtumų.

(19) Pastebėtina, kad Lietuvos Respublikos ūkininko ūkio įstatymo 2 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad ūkininko ūkis yra ūkininko turtinių ir asmeninių neturtinių teisių visuma. Be to, ūkininkas, besiverčiantis žemės ūkio veikla, privalo įregistruoti savo ūkį Ūkininkų ūkių registre. Todėl tiek įprasti, tiek ekologiniai ūkiai privalo registruotis atitinkamame registre.

(20) Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 834/2007 preambulės 1 punkte numatyta, kad naudojant ekologinės gamybos metodą „<...> sukuriama specifinė rinka, tenkinanti vartotojų

paklausą ekologiškiems produktams <...>“. Atsižvelgiant į tai, kad ekologiniam ūkininkavimui, kaip specifinei ūkinei veiklai, yra keliami ypatingi tikslai, todėl nėra pagrindo manyti, kad ir ekologiškai pagamintai produkcijai taikomi specialūs ekologinių ūkių sertifikavimo ir kontrolės reikalavimai, ekologiškų produktų gamybos, paruošimo, platinimo etapai, tokių produktų ženklinimo ir reklamos taisyklės, būtų taikomi nepagrįstai. Taigi, ekologinę veiklą vykdančių subjektų veikla yra griežčiau reglamentuojama. Todėl pagrįstai galima daryti išvadą, kad dėl specialaus minėto gamybos metodo taikymo, įprastų ir ekologinių ūkių vykdoma veikla nėra analogiška, ir tai atitinkamai gali lemti skirtingą tokių ūkių veiklos reglamentavimą.

(21) Akivaizdu, kad ekologiniam ūkininkavimui yra keliami aukštesni nei chemizuotam ūkininkavimui reikalavimai, todėl minimalūs standartai, taikomi chemizuotam ūkiui, yra būtini ir ekologiniam ūkiui, bet ekologiniam ūkiui privalomi vykdyti reikalavimai, nebūtinai yra privalomi chemizuotam ūkiui. Taigi, darytina išvada, kad ekologiniai ir chemizuoti ūkiai savo veiklą vykdo skirtingomis sąlygomis. Todėl iš Europos Sąjungos reikalavimų seka, kad ir nacionalinėje teisėje subjektams, siekiantiems įprastai ar ekologiškai ūkininkauti, gali būti nustatytos skirtingos tokios vykdomos veiklos sąlygos, reikalavimai ir sankcijos už jų nesilaikymą.

(22) Atsižvelgiant į tai, kad įprastų ir ekologinių ūkių ūkinės veiklos vykdymui keliami specifiniai reikalavimai, todėl jiems taikytinos paramos priemonės taip pat nėra identiškos. Pažymėtina, kad remiantis Reglamentu Nr. 73/2009, nustatančiu bendrąsias tiesioginių išmokų taisykles, tam tikras ūkininkų pajamų rėmimo schemas, tiesiogines išmokas gali gauti tiek įprasti, tiek ekologiniai ūkiai. Remiantis Lietuvos Respublikos žemės ūkio, maisto ūkio ir kaimo plėtros įstatymu (toliau – Įstatymas), tiesioginė išmoka – finansinė parama, teikiama žemės ūkio veiklos subjekto pajamų lygiui palaikyti. Tačiau tiek įprasti, tiek ekologiniai ūkiai turi teisę gauti minėtas išmokas, tik jei laikosi reikalavimų, išdėstytų GAAB Apraše.

(23) Atkreiptinas dėmesys, kad subjektas, nusprendęs ūkininkauti ekologiškai bei prisiimti papildomus įsipareigojimus, netapačius įprastą ūkininkavimą vykdantiems subjektams, turi teisę gauti ekologinę išmoką. Reglamento Nr. 1698/2005 preambulės 35 punktas numato, kad agrarinės aplinkosaugos išmokomis [ekologinėmis išmokomis – Konkurencijos tarybos pastaba] ūkininkai turėtų būti skatinami „<...> tarnauti visuomenei diegiant ar toliau taikant žemės ūkio gamybos metodus, suderinamus su aplinkos, kraštovaizdžio ir jo savitumų, gamtinių išteklių, dirvožemio ir genetinės įvairovės apsauga bei jos gerinimu“. Todėl Įstatymo 2 straipsnio 8 punkte teigiama, kad kompensacinės išmokos paskirtis – teisės aktų nustatyta tvarka fiziniams ir juridiniams asmenims teikti finansinę paramą dėl ekologinio ūkininkavimo įsipareigojimų, aplinkosaugos ar teisės aktų nustatytų kitų apribojimų vykdymo negautoms pajamoms ar turėtoms papildomoms išlaidoms kompensuoti. Taigi, ši kompensacinio pobūdžio išmoka gali būti skiriama tik ekologiniams ūkiams, dalyvaujantiems Programoje. Be to, atsižvelgiant į vykdomos ūkinės veiklos specifiką, įprastą, ūkininkavimą vykdantis subjektas negali savaime tapti ekologiniu ūkiu, todėl numatytas perėjimo prie ekologinio ūkininkavimo laikotarpis. Pereinamuoju laikotarpiu privalu laikytis, ne tik Taisyklių, bet ir Reglamento Nr. 834/2007. Atitinkamai reikalavimas dalyvauti Programoje ne mažiau kaip 5 metus gali būti siejamas su siekiu užtikrinti, kad subjektas, norintis ekologiškai ūkininkauti, tokį sprendimą priimtų įvertinęs keliamus reikalavimus ir prisiimamą riziką.

(24) Atsižvelgiant į tiesiogines ir ekologines išmokas reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, darytina išvada, kad tiesioginės ir ekologinės išmokos skiriasi savo paskirtimi, subjektais, turinčiais teisę jas gauti, reikalavimais, kurių minėti subjektai privalo laikytis, bei sankcijomis, kurios taikomos, kai nesilaikoma nurodytų reikalavimų. Todėl nėra pagrindo teigti, kad kompensavimo mechanizmu būtų siekiama suvienodinti ar padaryti kuo panašesnes ekologinių ir chemizuotų ūkių konkuravimo sąlygas, kaip teigia Pareiškėjas, kadangi vien tik išmokos mokėjimo faktas negali pakeisti dėl skirtingo reguliavimo atsirandančio chemizuotų ir ekologinių statuso skirtumų. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad ekologinėmis išmokomis siekiama skatinti ekologinės produkcijos atsiradimą, remti subjektus, pasirengusius ją gaminti. Todėl pagrįsta, kad įprastą ir ekologinį ūkininkavimą vykdančių subjektų teisės gauti tiesioginę ir ekologinę išmoką įgyvendinimo sąlygos nėra identiškos.

(25) Atitinkamai, aplinkybė, kad GAAB Aprašo 1.5 punkte numatytas reikalavimas,

įskaitant minėto aprašo 1.5 punktą, numatantį, kad žemės ūkio augalų laukuose neturi būti viršijamas 10 procentų juos stelbiančių piktžolių, taikomas tiek siekiant gauti tiesiogines, tiek ekologines išmokas, negali reikšti, kad ir sankcijos už minėto reikalavimo pažeidimą, kai buvo kreiptasi dėl tiesioginių ar ekologinių išmokų gavimo, turėtų būti vienodos. Pažymėtina, kad tais atvejais, kai chemizuoti ir ekologiniai ūkiai kreipiasi dėl tiesioginės išmokos gavimo ir nustatoma, kad nebuvo laikomasi GAAB Aprašo 1.5 punkto, už šį pažeidimą esant vienodoms aplinkybėms, vienodai proporcingai mažinamos minėtų išmokų skyrimas tiek chemizuotiems, tiek ekologiniams ūkiams. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad sankcijos yra vienodai taikomos esant vienodoms pažeidimo aplinkybėms, su kuo sutinka Pareiškėjas, nėra pagrindo manyti, kad būtų sudarytos skirtingos konkurencijos sąlygos.

(26) Tuo tarpu, kadangi ekologiniai ūkiai turi galimybę gauti dar ir papildomą – ekologinę išmoką – darytina išvada, kad už GAAB Aprašo 1.5 punkto pažeidimą patiriamos atitinkamos papildomos sankcijos ekologiniams ūkiams už ekologinėms išmokoms gauti skirtų reikalavimų nesilaikymą. Todėl tai taip pat nesudaro pagrindo įtarti, kad dėl papildomų griežtesnių reikalavimų ekologiniams ūkiams nesilaikymo numatytos sankcijos, susijusios su ekologinių išmokų gavimu, sudaro skirtingas ekologinių ir įprastų ūkių konkuravimo sąlygas. Atsižvelgiant į tai, nėra pagrindo įtarti, kad priėmus Įsakymą, chemizuotiems ūkiams buvo sudarytos palankesnės konkurencijos sąlygos, jas lyginant su ekologiniams ūkiams taikomomis sąlygomis, nes tiek chemizuoti, tiek ekologiniai ūkiai iki ir po Įsakymo priėmimo esant vienodoms GAAB Aprašo 1.5 punkto pažeidimo aplinkybėms patiria analogiškas su tiesioginių išmokų mokėjimu susijusias sankcijas. Todėl tai nesudaro pagrindo įtarti, kad ekologiniai ūkiai galėtų būti diskriminuojami įprastinių ūkių atžvilgiu, jiems sudarant skirtingas konkurencijos sąlygas Konkurencijos įstatymo 4 straipsnio prasme.

(27) Papildomai Pareiškėjas teigė, kad Reglamento Nr. 834/2007 34 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės gali taikyti ekologinių augalų produktų gamybai griežtesnes taisykles nei numatyta aukščiau minėtame reglamente tik, jei jos taikomos ir neekologinei gamybai. Atitinkamų taisyklių griežtumas turėtų būti vertinamas tuo atveju, kai nacionalinės teisės numatytų taisyklių turėtų laikytis tiek chemizuoti, tiek ekologiniai ūkiai. Tačiau, kaip buvo nurodyta aukščiau, chemizuoti ūkiai GAAB Aprašo 1.5 punkte numatytos taisyklės turi laikytis, kiek tai susiję tik su tiesioginės, o ne ekologinės išmokos gavimu, kadangi chemizuoti ūkiai neturi teisės gauti ekologinių išmokų. Todėl jiems nėra taikomos taisyklės, susijusios su ekologinėms išmokoms gauti taikomais reikalavimais, jų skyrimu ar neskyrimu. Be to, Reglamentas Nr. 834/2007 ekologinę gamybą išimtinai sieja su ekologinio gamybos metodo taikymu, o ne ekologinės išmokos, kurią galima gauti taikant tokį ekologinį gamybos metodą, paskyrimu.

(28) Taigi, išanalizavus aukščiau nurodytus teisės aktus, Pareiškėjo argumentus ir Žemės ūkio ministerijos išdėstytus paaiškinimus, darytina išvada, kad įprasti ir ekologiniai ūkiai ūkinę veiklą vykdo vadovaudamiesi skirtingais reikalavimais, išdėstytais aukščiau minėtuose reglamentuose bei, atsižvelgiant į juos, priimtais įstatymais ir poįstatyminiais teisės aktais. Atsižvelgiant į tai, kad ekologiniai ir chemizuoti ūkiai veikia skirtingomis sąlygomis, kurių atsiradimas sąlygojamas neišvengiamu visų pirma reglamentų, o ne Įsakymo vykdymu, nėra pagrindo teigti, jog Įsakyme numatytomis sankcijomis ekologiniai ūkiai būtų diskriminuojami, o chemizuoti ūkiai privilegijuojami tuo pagrindu, kad taikomos sankcijos būtų neproporcingos. Pažymėtina, kad taip pat nėra pagrindo manyti, kad konkurencijos sąlygų skirtumai galėtų atsirasti kreipiantis ir dėl tiesioginių išmokų gavimo, kadangi tiek reikalavimai, tiek sankcijos ekologiniams ir chemizuotiems ūkiams, esant toms pačioms sąlygoms, yra vienodos. Atitinkamai, papildomi griežtesni reikalavimai, susiję su ekologinių išmokų mokėjimu, nesudaro pagrindo įtarti, kad Įsakymu yra sudaromos skirtingos konkurencijos sąlygos, kadangi chemizuoti ūkiai iš viso neturi galimybės kreiptis dėl tokių išmokų gavimo.

(29) Dėl nurodytų priežasčių darytina išvada, kad Pareiškėjo nurodytos aplinkybės neleidžia pagrįstai įtarti, kad būtų pažeistas Konkurencijos įstatymo 4 straipsnis.

Vadovaudamasi Konkurencijos įstatymo 25 straipsnio 4 dalies 5 punktu,

Konkurencijos taryba n u t a r i a :

Atsisakyti pradėti tyrimą dėl 2011 m. rugpjūčio 29 d. Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro įsakymo Nr. 3D-657 atitikties Konkurencijos įstatymo 4 straipsnio reikalavimams.

Nutarimas per 20 dienų nuo jo įteikimo dienos gali būti skundžiamas Vilniaus apygardos administraciniam teismui.

Tarybos narys,
pavaduojantis pirmininką Sigitas Cemnolonskis